

Đề bài

Em đã được học rất nhiều thầy cô giáo và có những kỷ niệm sâu sắc, em hãy kể lại một trong những kỷ niệm đó.

Bài làm

Tôi đã được học và tiếp xúc rất nhiều thầy cô giáo. Nhưng tôi không thể nào quên được cô Nguyệt đã dạy tôi hồi còn học lớp 3 trường Tiểu học mà tôi từng có lỗi.

Tôi còn nhớ đó giờ học Tập đọc trong buổi học đầu tiên với cô. Cô giáo đang viết trên bảng, nét chữ rung rung, không thẳng hàng, lớp tôi xì xào, đưa mắt nhìn nhau. Tôi thấy khó chịu trong lòng nên đứng lên nói:

– Thưa cô! Chữ cô viết khó đọc quá ạ!

Dường như cô Nguyệt đứng lặng người. Đôi mắt cô chớp chớp, mặt cô đỏ bừng, rung rung nước mắt. Phải mất mấy phút lớp mới học được. Trước khi nghỉ cô Nguyệt nhỏ nhẹ nói:

– Cô xin lỗi các em vì dạy quá giờ. Còn chữ viết thì... cô sẽ cố gắng trình bày đẹp hơn.

Hôm đó, đến phiên tôi và Hoàng trực nên phải đến lớp sớm hơn mọi người. Thấy Hoàng thấp thoáng ngoài lớp, tôi khẽ bước đến bên cậu ấy và nhìn vào.

Trời! Cô đang mãi mê nắn nót chữ viết. Thảo nào, mấy hôm nay cô viết chữ đã đẹp hơn.

Cô đang viết bỗng viên phấn trên tay cô rơi xuống, cô ngồi thụp xuống đất, mặt cô ấy có vẻ đau đớn lắm. Cô dùng tay trái nắm bóp tay phải. Hình như rất đau. Tôi và Hoàng chạy vào ôm lấy tay cô, và hỏi:

– Cô ơi! Cô làm sao thế! Cô có sao không?

– Không sao đâu các em ạ, một lát sẽ khỏi. Thỉnh thoảng cô lại bị đau tấy lên khi trời se lạnh. – Cô nói:

Tôi thấy hối hận vì tôi đã hiểu lầm cô. Tôi rớm nước mắt, giọng nói nghẹn ngào.

– Cô ơi! Cô tha cho em nhé, em có lỗi với cô!

Cô đứng dậy, quàng tay lên vai tôi và Hoàng, cô nhìn với vẻ trìu mến:

– Không sao, cô không giận các em đâu. Thôi chúng ta chuẩn bị đi, sắp tới giờ học rồi.

Mặc dù, cô tha thứ cho tôi, nhưng tôi cảm thấy rất hối hận. Tôi tự hứa sẽ học thật giỏi để làm quà tặng cô.